

ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΠΕΚΙΡΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΧΑΪΑΣ
ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αθήνα, 21-07-2010

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς Την Υπουργό Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Θέμα: Αργοπεθαίνει η Σάπια Βρύση.

Σχετ.: Το δημοσίευμα της εφημερίδας « ΕΝ ΑΙΘΡΙΑ » Ιουλίου-Αυγούστου 2010 που αναφέρεται στην ορεινή περιοχή της Σάπιας Βρύσης η οποία καταστρέφεται και γίνεται αγνώριστη διότι εναποθέτονται καθημερινά μεγάλες ποσότητες λυματολάσπης από την Πάτρα.

Ο αναφέρων Βουλευτής

Μιχάλης Β. Μπεκίρης

Συνημμένα
Φωτοαντίγραφο
δημοσιεύματος

Αργοπεθαίνει η Σάπια Βρύση

Του Τάκη Σουβαλιώτη

Μια ακόμη ορεινή περιοχή μας και με τα δικά της ξεχωριστά θέλητρα καταστρέφεται και γίνεται αγνώριστη. Πουεί με άλλα λόγια να είναι η συνέχεια του προηγούμενου εαυτού της. Μέρα με τη μέρα, τη χάνει τη ζωντανιά της και την ομορφιά της. Θλίψη και μόνο θλίψη σε καταλαμβάνει όταν περνάς από εκεί. Δεν έχεις μπροστά σου τη πιο πριν εικόνα της. Και το πιο πριν φιλόξενο περιβάλλον της. Πάει το χάνει όλα αυτά. Για να μη πω, πως το έχει ήδη χάσει. Που βρίσκεται αυτή η περιοχή. Στη Σάπια Βρύση της περιοχής του Λεοντίου. Χαιρόσουν άλλοτε για να βρισκόσουν σε αυτό το όγως παρθένο μέρος. Με τις ώρες, το απολαμβάνεις. Δεν χορταίνουν τα μάτια σου για να κοιτάνε και να αγκαλιάζουν αυτό το θαυμάσιο δημιούργημα της φύσης. Ένωθες πως όλα σε καλωσορίζουν. Τα δέντρα, τα νερά, η τρισευλογημένη γη, ο κατακάθαρος αέρας. Έβλεπες τους ανθρώπους της περιοχής να κινούνται μέσα σε αυτή, πάντα ορεξάτοι για δουλειά. Και πάντα αιόδοξοι. Ακόμη και τα ζωντανά τους, τα κοπάδι τους με τα γιδόπρόβατα και τα γελαδικά το έδεχναν και αυτό το πόσο δεμένα ήταν με αυτή τη τόσο τυχερή αλλά και τόσο άτυχη περιοχή. Βοσκαδούσαν και ταυτοχρόνα έπαιζαν. Χαροπηδούσαν. Όλα λοιπόν ήταν πόουα σε αυτό το μέρος. Ήταν όλα καλά και ωραία όπως λέμε, μέχρι που κάποια μέρα, κάποιο αποφράδα μέρα κάποιοι κρατικοί αρμόδιοι πήραν μια σημαντική απόφαση. Αποφάσισαν αυτό το μαγευτικό τόπο που έδινε σε ανθρώπους και ζώα μια σιγουριά για την ζωή τους, να τον νεκρώσουν. Να τον κάνουν όχι απλώς απωθητικό, αλλά στην κυριολεξία τρομαχτικό. Αποφάσισαν σε αυτόν τον προνομιούχο τόπο που η θεία φύσης τον προσέφερε ως ένα δώρο στην ευρύτερη περιοχή μας, να αποβέτουν καθημερινά μεγάλες ποσότητες λυματολάσσης από την Πάτρα. Αποφάσισαν ένα ακόμη οικολογικό έγκλημα. Η Σάπια Βρύση η τόσο φημισμένη για τα καλά της, δέχθηκε ένα ξαφνικό και ύπουλο πλήγμα που τη μετέβαλε σε μια βρώμικη, δύσσομη και επικίνδυνη περιοχή. Βιάζει τα βήματά του όποιος περνάει από εκεί κοντά, γι να πιάσει να αισθάνεται άσχημα. Το απιστρέφει αμέσως το πρόσωπό του και με λιποθυμικές τάσεις, από αυτό το τοξικό υλικό που ξεφορτώνεται εκεί από τα βυτίαφορα. Όλα τα επικίνδυνα στοιχεία από τη λυματολάσση, ρολύνουν τα πάντα. Φυσικά και τον υδροφόρο ορίζοντα. Δεν αργούν για να κατέβουν μέχρι και τα υπόγεια νερά και να αναμειχθούν μαζί τους. Ναι, αυτά τα απόβλητα που κατεβαίνουν σε ένα αρκετό βάθος, συναντώνται με τα ελοκάθαρα, τα κρυστάλλινα νερά της Σάπιας Βρύσης και τα κάνουν άκρως ύποπτα. Ύποπτα, για παθογόνους μικροοργανισμούς. Μια και μόνο ευχή κάνει όλος ο κόσμος της περιοχής μας, αυτή η καταστροφή της Σάπιας Βρύσης να μη συνεχιστεί άλλα. Και να βρεθούν κάποιοι αρμόδιοι κρατικοί παράγοντες που ειλικρινά να νοιάζονται για τη φύση, για να τη σταματήσουν (αυτή την καταστροφή). Ας αφήσουμε και σε αυτό τον τόπο κάτι αθικό. Ας το αφήσουμε, όπως το φιλοτέχνησε η μεγάλη μαστόρισα η φύση. Ας τον αφήσουμε, όπως μας το παρέδωσαν οι προηγούμενες γενιές. Δεν δημιουργούμε πολιτισμό όταν κακομεταχειριζόμαστε τη φύση. Υγιής και ανθρώπινος πολιτισμός, είναι μόνο αυτός που σέβεται τη φύση.

ΕΝ ΑΙΘΙΑ